

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

ପ୍ରାଚୀନ ଭାରତୀୟ ବୈଦିକ ସାହିତ୍ୟ

Vedic Literature of Ancient India

ଉପନିଷଦ

(ଉପନିଷତ୍)

Upanishad / उपनिषत्

୧୦୮ ଉପନିଷଦ (ଭାଗ – ୩)

108 Upanishad (Vol – 3)

ସଂପାଦନ - ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

Editor – Prakash Pradhan

ଭାଷା - ସଂସ୍କୃତ-ଓଡ଼ିଆ

Language – Sanskrit - Odia

ଉପଦେଷ୍ଟା

ପଣ୍ଡିତ ଶ୍ରୀ ସତ୍ୟୋଷ କୁମାର ମିଶ୍ର

ସଂପାଦକ, ହିନ୍ଦୁ ମହାସଭା, ଓଡ଼ିଶା ଶାଖା

ବେଦ ଉପନିଷଦ

ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକ 'ବେଦ ଯୁଗ'ର ଶେଷ ଆଡ଼କୁ ରଚନା କରାଯାଇଥିଲା । ଉପନିଷଦ 'ଷଦ' ଶବ୍ଦରୁ ଆସିଅଛି, ଷଦ ଅର୍ଥାତ 'ବସିବା', ଏଥିରେ ପୂର୍ବରେ 'ଉପ' ଓ 'ନି' କୁ ଯୋଡ଼ା ଯାଇଛି । ଅର୍ଥାତ 'ଉପ' ର ଅର୍ଥ ପାଖରେ , 'ନି' ର ଅର୍ଥ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ, ତେଣୁ ଉପ-ନି-ଷଦ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଲା, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଗୁରୁଙ୍କ ପାଖରେ ବସିବା, ଅର୍ଥାତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମର୍ପଣ ସହିତ ଗୁରୁଙ୍କ ପାଖରେ ବସି ବେଦର ଶେଷ ଭାଗ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା । ଉପନିଷଦକୁ ବେଦର ଚତୁର୍ଥ ସ୍ତର ବା ଅଂଶ ବୋଲି କୁହାଯାଏ ।

ଯେହେତୁ ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକ ବେଦର ଅନ୍ତ ଆଡ଼କୁ ରଚନା କରାଯାଇଥିଲା, ସେଥିପାଇଁ ଏହାକୁ 'ବେଦାନ୍ତ' ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ଅଧିକାଂଶ ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକର ବିଷୟବସ୍ତୁ 'ଆତ୍ମବିଦ୍ୟା' ଓ 'ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟା' ଉପରେ ଆଧାରିତ । ଏହାକୁ ଅନେକ ଗବେଷକ ବା ପଣ୍ଡିତ ବା ଜ୍ଞାନୀମାନେ ଅନେକ ଆଖ୍ୟା ଦେଇଛନ୍ତି ଯଥା – 'ଆଦି ଶଙ୍କରାଚାର୍ଯ୍ୟ' ଏହାକୁ 'ଆତ୍ମ ଓ ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟା' କହିଛନ୍ତି, 'ମାକ୍ଷ ମୁଲ୍ଲେର୍' ଓ 'ପାଉଲ୍ ଦେଉସାନ୍' ଏହାକୁ 'ଗୁପ୍ତ ଶିକ୍ଷା', ଓ 'ପାଟ୍ରିକ୍ ଓଲିଭେଲ୍ଲେ' 'ଲୁକ୍କାୟିତ ଅର୍ଥ', ବୋଲି କହିଛନ୍ତି ।

ଏହା କୁହାଯାଏ ଯେ, ଯେଉଁ ଶିଷ୍ୟ ମାନଙ୍କର ଚରିତ୍ର, ଶିକ୍ଷା ଓ ଗୁରୁଭକ୍ତି ଠିକ୍ ରହୁଥିଲା, ସେମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଉପନିଷଦ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳୁଥିଲା । ସେଇଥିପାଇଁ ଉପନିଷଦ ମାନଙ୍କୁ "ଗୁପ୍ତ ବିଦ୍ୟା" କୁହାଯାଏ ।

ଇତିହାସକାର ଓ ଗବେଷକ ମାନଙ୍କ ଅନୁସାରେ ବେଦରେ ସମୁଦାୟ ୧୦୮ଟି ଉପନିଷଦ ଅଛି । ଏହିସବୁ ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବେଦ ଅଧୀନରେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଓ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଅନୁସାରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ବିଭକ୍ତିକରଣର ପଦ୍ଧତି ଗୁଡ଼ିକ ହେଲେ - ମୁଖ୍ୟ, ସାମାନ୍ୟ, ସନ୍ନ୍ୟାସ, ଶାକ୍ତ, ବୈଷ୍ଣବ, ଶୈବ, ଓ ଯୋଗ । ଅର୍ଥାତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବେଦର ମୁଖ୍ୟ, ସାମାନ୍ୟ, ସନ୍ନ୍ୟାସ, ଶାକ୍ତ, ବୈଷ୍ଣବ, ଶୈବ, ଓ ଯୋଗ ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକ ଅଛି । (ତଳେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଟେବୁଲ୍‌ରେ ଏହାର ସଂକ୍ଷିପ୍ତକରଣ ପାଇ ପାରିବେ)

ଏସବୁ ଉପନିଷଦ ଭିତରୁ ଦଶୋପନିଷଦ, ଅର୍ଥାତ ୧୦ଟି ଉପନିଷଦକୁ 'ମୁଖ୍ୟ ଉପନିଷଦ' ଭାବରେ ମାନନ୍ତି, ଏଥିରେ, ପରେ ଆଉ ୩ଟି ଉପନିଷଦ ଯୋଗ କରାଯାଇ ଏହାକୁ ୧୩ଟି କରିଦିଆଗଲା । ତେଣୁ ୧୩ଟି ମୁଖ୍ୟ ଉପନିଷଦ, ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଲେ - (ଦଶୋପନିଷଦ) - ଈଶ, କେନ, କଠ, ପ୍ରଶ୍ନ, ମୁଣ୍ଡକ, ମାଣ୍ଡୁକ୍ୟ, ତୈତ୍ତିରୀୟ, ଐତରେୟ, ଛାନ୍ଦୋଗ୍ୟ ଓ ବୃହଦାରଣ୍ୟକ, (ଅତିରିକ୍ତ) - କୌଷୀତକି, ଶ୍ୱେତାଶ୍ୱତର ଓ ମୈତ୍ରାୟଣୀୟ ।

ବେଦ - ଉପନିଷଦ ସଂଗଠନ

ବେଦ	ସଂଖ୍ୟା	ମୁଖ୍ୟ	ସାମାନ୍ୟ	ସନ୍ନ୍ୟାସ	ଶାକ୍ତ	ବୈଷ୍ଣବ	ଶୈବ	ଯୋଗ
ଉକ୍ ବେଦ	୧୦	ଐତରେୟ, କୌଷୀତକି	ଆତ୍ମବୋଧ, ମୁକ୍ତଲ	ନିର୍ବାଣ	ତ୍ରିପୁରା, ସୌଭାଗ୍ୟଲକ୍ଷ୍ମୀ, ବହୁତ,	-	ଅକ୍ଷମାଳିକା	ନାଦବିନ୍ଦୁ
ସାମବେଦ	୧୨	ଛାନ୍ଦୋଗ୍ୟ, କେନ	ବକ୍ରସୂତୀ, ମହା, ସାବିତ୍ରୀ,	ଆରୁଣେୟ, ମୈତ୍ରେୟ, ସଂନ୍ୟାସ, କୁଷ୍ଠିକା	-	ବାସୁଦେବ, ଅବ୍ୟକ୍ତ	ରୁଦ୍ରାକ୍ଷଜୀବା ଲ, ଜବାଳି	ୟୋଗରୂପାମଣି, ଦର୍ଶନ
କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ	୩୨	କଠ, ତୈତ୍ତିରୀୟ, ଶ୍ୱେତାଶ୍ୱତର, ମୈତ୍ରାୟଣୀୟ,	ସର୍ବସାର, ଶୁକରହସ୍ୟ, ସ୍ୱୟ, ଗର୍ଭ, ଶାରୀରକ, ଏକାକ୍ଷର, ଅକ୍ଷି	ବ୍ରହ୍ମ, ଅବଧୂତ, କଠଶ୍ରୁତି	ସରସ୍ୱତୀ ରହସ୍ୟ	ନାରାୟଣ, କଳି ସତ୍ତରଣ	କୈବଲ୍ୟ, କାଳାଗ୍ନି ରୁଦ୍ର, ଦକ୍ଷିଣାମୂର୍ତ୍ତି, ରୁଦ୍ରହୃଦୟ, ପଞ୍ଚବ୍ରହ୍ମ	ଅମୃତବିନ୍ଦୁ, ତେଜୋବିନ୍ଦୁ, ଅମୃତନାଦ, କ୍ଷୁରିକା, ଧାନବିନ୍ଦୁ, ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟା, ୟୋଗତତ୍ତ୍ୱ, ୟୋଗଶିଖା, ୟୋଗକୁଣ୍ଡଳିନୀ, ବରାହ
ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ	୧୮	ଇଶ, ବୃହଦାରଣ୍ୟକ	ସୁବାଲ, ମନ୍ତ୍ରିକ, ନିରାଲମ୍ବ, ପୈଙ୍ଗଲ, ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ମୁକ୍ତିକା	ଜୀବାଲ, ଭିକ୍ଷୁକ, ତୁରୀୟାତୀତ ଅବଧୂତ, ୟାଜ୍ଞବଲ୍କ୍ୟ, ଶାବ୍- ୟାୟନୀୟ,	-	ତାରସାର	-	ଅଦ୍-ବୟ ତାରକ, ହଂସ, ତ୍ରିଶିଖ-ବ୍ରାହ୍ମଣ, ମଣ୍ଡଳ-ବ୍ରାହ୍ମଣ

ବେଦ	ସଂଖ୍ୟା	ମୁଖ୍ୟ	ସାମାନ୍ୟ	ସନ୍ଧ୍ୟାସ	ଶାକ୍ତ	ବୈଷ୍ଣବ	ଶୈବ	ଯୋଗ
ଅଥର୍ବ ବେଦ	୩୨	ମୁଣ୍ଡକ, ମାଣ୍ଡୁକ୍ୟ, ପ୍ରଶ୍ନ,	ଆତ୍ମା, ସୂକ୍ଷ୍ମ, ପ୍ରାଣାଗ୍ନିହୋତ୍ର	ଆଶ୍ୱମେଧ, ନାରଦପରିବ୍ରାଜକ, ପରମହଂସ, ପରମହଂସ ପରିବ୍ରଜକ, ପରବ୍ରହ୍ମ,	ସୀତା, ଦେବୀ, ତ୍ରିପୁରାତାପିନୀ, ଭାବନ	ନୃସିଂହ ତାପନୀୟ, ମହାନାରାୟଣ, ରାମ ରହସ୍ୟ, ରାମ ତାପନୀୟ, ଗୋପାଳ- ତାପନୀ, କୃଷ୍ଣ, ହୃୟଗ୍ରୀବ, ଦତ୍ତାତ୍ରେୟ, ଗରୁଡ଼	ଅଥର୍ବସିରସ, ଅଥର୍ବଶିଖା, ବୃହଜ୍ଜାବାଳ, ଶରଭ, ଭୃଗୁଜାବାଳ, ଗଣପତ୍ୟର୍ଥବ ଶୀର୍ଷ	ଶାନ୍ତିଲ୍ୟ, ପଶୁପତିବ୍ରହ୍ମ, ମହାବାକ୍ୟ
ସମୁଦାୟ	୧୦୮	୧୩	୨୧	୧୯	୮	୧୪	୧୩	୨୦

ପ୍ରୀୟ ପାଠକ,

ବିଭିନ୍ନ ସୂତ୍ରରୁ ଉପଲବ୍ଧ ଉପନିଷଦ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାମାନ୍ୟ ଅନ୍ତର ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଥାଏ, ଏହା ଭୁଲ୍ କିମ୍ବା ତୃଟିଯୁକ୍ତ ନୁହେଁ, ଏହା କେବଳ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସଂସ୍କରଣ ଅଟେ । ଏହି ଉପନିଷଦ ସଂସ୍କରଣରେ ୧୯୪୮ ମସିହାରେ ପ୍ରକାଶିତ "ଇଶାଦି ବିଂଶୋତ୍ତରଶତୋପନିଷଦଃ" ପୁସ୍ତକ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି ।

ଆମ ଜ୍ଞାନ ଅବଧିରେ, ଧ୍ୟାନ ପୂର୍ବକ ସମସ୍ତ ସାବଧାନ, ଓ ଯତ୍ନର ସହିତ ଓଡ଼ିଆରେ ରୂପାନ୍ତର କରାଯାଇଛି । ଏଥିରେ ଭୁଲ୍ ବା ତୃଟି ରହିଥାଇପାରେ, ଯଦି କିଛି ତୃଟି ରହିଯାଇଥାଏ, ତାହା ସଂପାଦକଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଗୋଚରକୁ ଆଣିବାକୁ ଅନୁରୋଧ ।

ଆଶାକରୁଛି, ଏହା ସମସ୍ତ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଭାଷୀ ଜ୍ଞାନଲିପ୍ତ ଜନମାନଙ୍କ କାମରେ ଆସିବ ଓ ଏହାକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ, ତଥା ଭବିଷ୍ୟତ ପିଢ଼ି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚାଇ ଭାରତର ସଂସ୍କୃତି ଓ ପରମ୍ପରାକୁ ବଜାୟ ରଖିବେ ।

ତାରିଖ - ୧୦.୦୯.୨୦୨୧

ଗଣେଶ ଚତୁର୍ଥୀ

ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

ସଂପାଦକ

ସଂସାରଫଳ, ପଟ୍ଟାମୁଣ୍ଡାଇ, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା, ଓଡ଼ିଶା

ସନ୍ନ୍ୟାସ ଉପନିଷଦ

(Sannyasa Upanishad)

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

ଅବଧୂତ ଉପନିଷଦ

(Abadhutopanisat / Abadhuta Upanishad)

ସଂପାଦନ - ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

Editor – Prakash Pradhan

ଭାଷା - ସଂସ୍କୃତ-ଓଡ଼ିଆ

Language – Sanskrit - Odia

ଶୁଦ୍ଧିକରଣ (Proofreading by)

ଶ୍ରୀ କୁମୁଦ ଚନ୍ଦ୍ର ଶତପଥୀ

ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

ସଂପାଦକ

prakash@scholarshoppe.com

ଶୁଦ୍ଧିକରଣ

ଶ୍ରୀ କୁମୁଦ ଚନ୍ଦ୍ର ଶତପଥୀ

ଦେବଗଡ଼, ଓଡ଼ିଶା,

kumuda.youngindia@gmail.com

ଅବଧୂତୋପନିଷଦ୍ / ଅବଧୂତ ଉପନିଷଦ

॥ ଅଥ ଅବଧୂତୋପନିଷଦ୍ ॥

ଗୌଣମୁଖ୍ୟାବଧୂତାଲିହୃଦୟାମୁଜବର୍ତ୍ତ ଯୁଦ୍ଧ ।
ତତ୍ତ୍ୱେପଦଂ ବ୍ରହ୍ମତତ୍ତ୍ୱଂ ସ୍ୱମାତ୍ରମବଶିଷ୍ୟତେ ॥

ଓଁ ସହ ନାବବତୁ । ସହ ନୌ ଭୁନକ୍ଷୁ । ସହବାୟଂ କରବାବହୈ ।
ତେଜସ୍ୱିନାବଧୀତମସ୍ତୁ ମା ବିଦ୍ୱିଷାବହୈ ॥
ଓଁ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ॥

ହରିଃ ଓଁ ॥
ଅଥ ହ ସାଂକୃତିର୍ଭଗବନ୍ତମବଧୂତଂ ଦତ୍ତାତ୍ରେୟଂ ପରିସମେତ୍ୟ ପପ୍ରୁକ୍ଷ
ଭଗବନ୍-କୋଽବଧୂତସ୍ୟ କା ସ୍ଥିତିଃ କିଂ ଲକ୍ଷ୍ମ କିଂ ସଂସରଣମିତି ।
ତଂ ହୋବାତ ଭଗବୋ ଦତ୍ତାତ୍ରେୟଃ ପରମକାରୁଣିକଃ ॥

ଅକ୍ଷରତ୍ୱାଦ୍ୱରେଣ୍ୟତ୍ୱାଦ୍ୱୃତସଂସାରବନ୍ଧନାତ୍ ।
ତତ୍ତ୍ୱମସ୍ୟାଦିଲକ୍ଷ୍ୟତ୍ୱାଦବଧୂତ ଇତୀୟତେ ॥ ୧ ॥

ଯୋ ବିଲଙ୍ଘ୍ୟାଶ୍ରମାନୁର୍ଣ୍ଣାନାତୁଲ୍ୟେବ ସ୍ଥିତଃ ସଦା ।
ଅତିବର୍ଣ୍ଣାଶ୍ରମୀ ଯୋଗୀ ଅବଧୂତଃ ସ କଥ୍ୟତେ ॥ ୨ ॥

ତସ୍ୟ ପ୍ରିୟଂ ଶିରଃ କୃତ୍ୱା ମୋଦୋ ଦକ୍ଷିଣପକ୍ଷକଃ ।
ପ୍ରମୋଦ ଉତ୍ତରଃ ପକ୍ଷ ଆନୟୋ ଗୋଷ୍ଠଦାୟତେ ॥ ୩ ॥

ଗୋପାଲସଦୃଶଂ ଶୀର୍ଷେ ନାପି ମଧ୍ୟେ ନ ତାପ୍ୟଧଃ ।
ବ୍ରହ୍ମ ପୁଞ୍ଜଂ ପ୍ରତିଷ୍ଠେତି ପୁଞ୍ଜାକାରେଣ କାରୟେତ୍ ॥ ୪ ॥

ଏବଂ ଚତୁଷ୍ପଥଂ କୃତ୍ବା ତେ ଯାନ୍ତି ପରମାଂ ଗତିମ୍ ।
ନ କର୍ମଣା ନ ପ୍ରଜୟା ଧନେନ ତ୍ୟାଗେନୈକେ ଅମୃତତ୍ୱମାନଶୁଃ ॥ ୫ ॥

ସ୍ତୈରଂ ସ୍ତୈରବିହରଣଂ ତତ୍ତ୍ୱଂ ସରଣମ୍ । ସାମ୍ବରା ବା ଦିଗମ୍ବରା ବା ।
ନ ତେଷାଂ ଧର୍ମାଧର୍ମୌ ନ ମେଧ୍ୟାମେଧୌ ।
ସଦା ସାଂଗ୍ରହଶ୍ୟେଷ୍ଟ୍ୟାଶ୍ଚମେଧମନ୍ତ୍ରୟାଗଂ ଯଜତେ ।
ସ ମହାମଣୋ ମହାୟୋଗଃ । କୃସ୍ନମେତଦ୍ଧିତ୍ରଂ କର୍ମ ।
ସ୍ତୈରଂ ନ ବିଗାୟେନ୍ନହାବ୍ରତମ୍ । ନ ସ ମୁଦବଲ୍ଲିପ୍ୟତେ ।
ୟଥା ରବିଃ ସର୍ବରସାନ୍ ପ୍ରଭୁଞ୍ଜତେ ଦୁତାଶନଶ୍ଚାପି ହି ସର୍ବଭକ୍ଷଃ ।
ତଥୈବ ଯୋଗୀ ବିଷୟାନ୍ ଭୁଞ୍ଜତେ ନ ଲିପ୍ୟତେ ପୁଣ୍ୟପାପୈଶ୍ଚ ଶୁଦ୍ଧଃ ॥ ୬ ॥

ଆପୂର୍ଣ୍ଣମାଣମଚଳପ୍ରତିଷ୍ଠଂ ସମୁଦ୍ରମାପଃ ପ୍ରବିଶନ୍ତି ଯଦ୍ୱତ୍ ।
ତଦ୍ୱଜ୍ରାମା ଯଂ ପ୍ରବିଶନ୍ତି ସର୍ବେ ସ ଶାନ୍ତିମାପ୍ନୋତି ନ କାମକାମୀ ॥ ୭ ॥

ନ ନିରୋଧୋ ନ ତୋପୁଞ୍ଜିର୍ନ ବଞ୍ଚୋ ନ ଚ ସାଧକଃ ।
ନ ମୁମୁକ୍ଷୁର୍ନ ବୈ ମୁକ୍ତ ଇତ୍ୟେଷା ପରମାର୍ଥତା ॥ ୮ ॥

ଏହିକାମୁଷ୍ଟିକତ୍ରାତସିଦ୍ଧୈ ମୁକ୍ତେଷ୍ଚ ସିଦ୍ଧୟେ ।
ବହୁକୃତ୍ୟଂ ପୁରା ସ୍ୟାନ୍ନେ ତତ୍ତ୍ୱର୍ଥମଧୁନା କୃତମ୍ ॥ ୯ ॥

ତଦେବ କୃତକୃତ୍ୟତ୍ୱଂ ପ୍ରତିୟୋଗିପୁରଃସରମ୍ ।
(ଅନୁସଂଦଧେବାୟମେବଂ ତୃପ୍ୟତି ନିତ୍ୟଶଃ) ॥ ୧୦ ॥

ଦୁଃଖିନୋଽଜ୍ଞାଃ ସଂସରନ୍ତୁ କାମଂ ପୁତ୍ରାଦ୍ୟପେକ୍ଷୟା ।
ପରମାନନ୍ଦପୂର୍ଣ୍ଣୋଽହଂ ସଂସରାମି କିମିଚ୍ଛୟା ॥ ୧୧ ॥

ଅନୁତିଷ୍ଠନ୍ତୁ କର୍ମାଣି ପରଲୋକୟିୟାସବଃ ।
ସର୍ବଲୋକାତ୍ମକଃ କସ୍ମାଦନୁତିଷ୍ଠାମି କିଂ କଥମ୍ ॥ ୧୨ ॥

ବ୍ୟାତକ୍ଷତାଂ ତେ ଶାସ୍ତ୍ରାଣି ବେଦାନଧ୍ୟାପୟନ୍ତୁ ବା ।
ୟେଽତ୍ରାପିକାରିଣୋ ମେ ତୁ ନାପିକାରୋଽକ୍ରିୟତୃତଃ ॥ ୧୩ ॥

ନିଦ୍ରାଭିକ୍ଷେ ସ୍ନାନଶୌଚେ ନେଚ୍ଛାମି ନ କରୋମି ତ ।
ଦ୍ରଷ୍ଟାରଣ୍ଡେକ୍ଲନ୍ତୟନ୍ତୁ କିଂ ମେ ସ୍ୟାଦନ୍ୟକଲ୍ପନାତ୍ ॥ ୧୪ ॥

ଗୁଞ୍ଜାପୁଞ୍ଜାଦି ଦହ୍ୟେତ ନାନ୍ୟାରୋପିତବହିନା ।
ନାନ୍ୟାରୋପିତସଂସାରଧର୍ମା ନୈବମହଂ ଭଜେ ॥ ୧୫ ॥

ଶୃଣୁନ୍ତୁଜ୍ଞାତତତ୍ତ୍ୱାସ୍ତେ ଜାନନ୍-କସ୍ମାକ୍ତୁଶୋମ୍ୟହମ୍ ।
ମନ୍ୟତ୍ରାଂ ସଂଶୟାପନ୍ନା ନ ମନ୍ୟେଽହମସଂଶୟଃ ॥ ୧୬ ॥

ବିପର୍ଯ୍ୟସ୍ତୋ ନିଦିଧ୍ୟାସେ କିଂ ଧ୍ୟାନମବିପର୍ଯ୍ୟୟେ ।
ଦେହାତ୍ମତ୍ୱବିପର୍ଯ୍ୟାସଂ ନ କଦାଚିଦ୍-ଭଜାମ୍ୟହମ୍ ॥ ୧୭ ॥

ଅହଂ ମନୁଷ୍ୟ ଇତ୍ୟାଦିବ୍ୟବହାରୋ ବିନାପ୍ୟମୁମ୍ ।
ବିପର୍ଯ୍ୟାସଂ ଚିରାଭ୍ୟସ୍ତବାସନାତୋଽବକଲ୍ପତେ ॥ ୧୮ ॥

ଆରବ୍ଧକର୍ମାଣି କ୍ଷୀଣେ ବ୍ୟବହାରୋ ନିବର୍ତ୍ତତେ ।
କର୍ମକ୍ଷୟେ ତୃପ୍ତୌ ନୈବ ଶାମେଦ୍ୟାନସହସ୍ରତଃ ॥ ୧୯ ॥

ବିରଲତ୍ତଂ ବ୍ୟବହୃତେରିଷ୍ଟଂ ଚେନ୍ଦ୍ୟାନମସ୍ତୁ ତେ ।
ବାଧିକର୍ମବ୍ୟବହୃତିଂ ପଶ୍ୟନ୍ନାୟାମ୍ୟହଂ କୁତଃ ॥ ୨୦ ॥

ବିକ୍ଷେପୋ ନାସ୍ତି ଯସ୍ମାନ୍ନେ ନ ସମାଧିସ୍ତତୋ ମମ ।
ବିକ୍ଷେପୋ ବା ସମାଧିର୍ବା ମନସଃ ସ୍ୟାଦ୍ବିକାରିଣଃ ।
ନିତ୍ୟାନୁଭବରୂପସ୍ୟ କୋ ମେତ୍ରାନୁଭବଃ ପୃଥକ୍ ॥ ୨୧ ॥

କୃତଂ କୃତ୍ୟଂ ପ୍ରାପଣୀୟଂ ପ୍ରାପ୍ତମିତ୍ୟେବ ନିତ୍ୟଶଃ ।
ବ୍ୟବହାରୋ ଲୌକିକୋ ବା ଶାସ୍ତ୍ରୀୟୋ ବାଂନ୍ୟଥାପି ବା ।
ମମାକର୍ତ୍ତୃରଲେପସ୍ୟ ଯଥାରବ୍ଧ୍ୟଂ ପ୍ରବର୍ତ୍ତତାମ୍ ॥ ୨୨ ॥

ଅଥବା କୃତକୃତ୍ୟେଽପି ଲୋକାନୁଗ୍ରହକାମ୍ୟାୟା ।
ଶାସ୍ତ୍ରୀୟେଶୈବ ମାର୍ଗେଣ ବର୍ତ୍ତେହଂ ମମ କା କ୍ଷତିଃ ॥ ୨୩ ॥

ଦେବାର୍ଚ୍ଚନସ୍ନାନଶୌଚଭିକ୍ଷାଦୌ ବର୍ତ୍ତତାଂ ବପୁଃ ।
ତାରଂ ଜପତୁ ବାକ୍ତୃପୁଂଡ୍ରାମ୍ନାୟମସ୍ତକମ୍ ॥ ୨୪ ॥

ବିଷ୍ଣୁଂ ଧ୍ୟାୟତୁ ଧୀର୍ଯଦ୍ବା ବ୍ରହ୍ମାନନ୍ଦେ ବିଲୀୟତାମ୍ ।
ସାକ୍ଷ୍ୟହଂ କିଂଚିଦପ୍ୟତ୍ର ନ କୁର୍ବେ ନାପି କାରୟେ ॥ ୨୫ ॥

କୃତକୃତ୍ୟତୟା ତୃପ୍ତଃ ପ୍ରାପ୍ତପ୍ରାପ୍ୟତୟା ପୁନଃ ।
ତୃପ୍ୟନ୍ନେବଂ ସ୍ଥମନସା ମନ୍ୟତେଽସୌ ନିରନ୍ତରମ୍ ॥ ୨୬ ॥

ଧନ୍ୟୋଽହଂ ଧନ୍ୟୋଽହଂ ନିତ୍ୟଂ ସ୍ବାତ୍ତ୍ବାନମଞ୍ଜିସା ବେଦ୍ମି ।
ଧନ୍ୟୋଽହଂ ଧନ୍ୟୋଽହଂ ବ୍ରହ୍ମାନନ୍ଦୋ ବିଭାତି ମେ ସ୍ପଷ୍ଟମ୍ ॥ ୨୭ ॥

ଧନ୍ୟୋଽହଂ ଧନ୍ୟୋଽହଂ ଦୁଃଖଂ ସାଂସାରିକଂ ନ ବୀକ୍ଷେଦ୍ୟ ।
ଧନ୍ୟୋଽହଂ ଧନ୍ୟୋଽହଂ ସ୍ବସ୍ୟାଜ୍ଞାନଂ ପଲ୍ଲାୟିତଂ କ୍ବାପି ॥ ୨୮ ॥

ଧନ୍ୟୋଽହଂ ଧନ୍ୟୋଽହଂ କର୍ତ୍ତବ୍ୟଂ ମେ ନ ବିଦ୍ୟତେ କିଂଚିତ୍ ।
ଧନ୍ୟୋଽହଂ ଧନ୍ୟୋଽହଂ ପ୍ରାପ୍ତବ୍ୟଂ ସର୍ବମତ୍ର ସଂପନ୍ନମ୍ ॥ ୭୯ ॥

ଧନ୍ୟୋଽହଂ ଧନ୍ୟୋଽହଂ ତୃପ୍ତେର୍ମେ କୋପ୍ରମା ଭବେଲ୍ଲୋକେ ।
ଧନ୍ୟୋଽହଂ ଧନ୍ୟୋଽହଂ ଧନ୍ୟୋ ଧନ୍ୟଃ ପୁନଃପୁନର୍ଧନ୍ୟଃ ॥ ୮୦ ॥

ଅହୋ ପୁଣ୍ୟମହୋ ପୁଣ୍ୟଂ ଫଳିତଂ ଫଳିତଂ ଦୃଢ଼ମ୍ ।
ଅସ୍ୟ ପୁଣ୍ୟସ୍ୟ ସଂପତ୍ତେରହୋ ବୟମହୋ ବୟମ୍ ॥ ୮୧ ॥

ଅହୋ ଜ୍ଞାନମହୋ ଜ୍ଞାନମହୋ ସୁଖମହୋ ସୁଖମ୍ ।
ଅହୋ ଶାସ୍ତ୍ରମହୋ ଶାସ୍ତ୍ରମହୋ ଗୁରୁରହୋ ଗୁରୁଃ ॥ ୮୨ ॥

ଇତି ଯୁ ଇଦମଧୀତେ ସୋଽପି କୃତକୃତ୍ୟୋ ଭବତି । ସୁରାପାନାତ୍-ପୂତୋ ଭବତି ।
ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣସ୍ତେୟାତ୍-ପୂତୋ ଭବତି । ବ୍ରହ୍ମହତ୍ୟାତ୍-ପୂତୋ ଭବତି ।
କୃତ୍ୟାକୃତ୍ୟାତ୍-ପୂତୋ ଭବତି ।
ଏବଂ ବିଦିତ୍ୱା ସ୍ୱେଚ୍ଛାତାରପରୋ ଭୂୟାଦୋଽସତ୍ୟମିତ୍ୟୁପନିଷତ୍ ॥ ୮୩ ॥

ହରିଃ ଓଁ ତସ୍ମତ୍ ॥

ଓଁ ସହ ନାବବତୁ । ସହ ନୌ ଭୁନକ୍ତୁ । ସହବାୟଂ କରବାବହୈ ।
ତେଜସ୍ୱିନାବଧୀତମସ୍ତୁ ମା ବିଦ୍ୱିଷାବହୈ ॥
ଓଁ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ॥

॥ ଇତି ଅବଧୂତୋପନିଷତ୍ସମାପ୍ତା ॥

